

Хитрец-лжежец

В Дивдядово — наше село —
Ни се чуло, ни видело,
Живел някога хитрец,
Над лжжците пржв лжжец.
Седнел, станел, правил, струвал,
Само лжгал и хитрувал.
Много пакости сторил,
Цяло село размирил —
Криви, прави, млади, стари
Сиромаси и боляри . . .

Въздивили се селяци
С тия рунтави калпаци,
От проклетия хитрец, —
Над лжжливите лжжец.
Джлго, джлго се дивили
Джлго мислили, кроили
И решили най-подир,
За да има в село мир,
Да го хвърлят у водата,
У водата сред реката,
Жаби там да го ядат,
Тжй дано се отжрват . . .

Туй решили, туй сторили
Сред реката го хвърлили,
Па с олекнали сжрдца
И с просветнали лица
Върнали се всички в село . . .
Но нещеш ли — опустело,